

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Iva Vorlíková, *Historie pivovarnictví v Plasích, Plzeň 2017, 77 s. + XXXIX s. příloh*
(ved. práce: PaedDr. Naděžda Morávková, PhD., KHI FPE ZČU v Plzni)

Bakalářskou práci její autorka zaměřila na vývoj pivovarnictví v místě, které patří k nejstarším sídlům na Plzeňsku, které bylo od svých historických začátků spjato s významným kolonizačním církevním řádem – cisterciáky a po jeho zrušení s několika generacemi významného knížecího rodu Metternichů-Winneburgů. Její autorka se pokusila v ní objasnit vývoj oboru lidské činnosti, jenž nabyl nejen místního, ale přesáhl do regionálního významu. Z hlediska historického pak plaské pivovarnictví zaujímá celá staletí - asi 800 let - a po padesátileté odluce se v současnosti opět probouzí, byť v poněkud pozměněné a moderní formě.

V úvodní části autorka vysvětluje motivaci, která ji vedla se tomuto tématu věnovat, seznamuje se základními problémy jeho zpracování, s celkovým pojetím předkládané práce. Hned v úvodu bylo možné doporučit zpracovatelce použít pro pivovar před rokem 1786 označení „klášterní“, neboť byl součástí cisterciáckého kláštera, než poměrně širokým pojmem „církevní“; pro období další pak třeba „zámecký“ nebo „knížecí“ či Metternichovský“, jak ostatně v dalších částech užívá, a pro poslední dvacetiletí (1945-1966) třeba „státní“.

Následující 1. kapitola je věnována stručnému popisu města Plas, který je vlastně úvodem, jímž charakterizuje současnou podobu života sídla s jeho mimořádnými architektonickými hodnotami.

Druhá kapitola poměrně obširně na 8 stránkách pojednává o historii plaského kláštera, včetně osudů klášterních objektů po zrušení klášterní komunity, jak byla ve vlastnictví státu a Metternichů, pak po jejich konfiskaci a zestátnění v roce 1945 až po současný stav. Zde autorka využívá své znalosti historických reálií ze své praxe s využitím faktů ze základní odborné literatury, ale i popularizační publicistiky. Zde pisatelka zcela nezvládla množství historických faktů a tvrzení, což se projevuje i ve stylu vlastního popisu. Např. tvrzení, že „klášter nejvíce prosperoval před jeho zrušením“, není nikterak podloženo. Rovněž tak počet mnichů před zrušením kláštera neodpovídá skutečnosti. Rovněž odkaz č. 47 na práci V. Kočky, že „zde koncertoval B. Smetana a Ema Destinová“, není pravdivý. Již samotné tvrzení, že „díky Richardu Metternichovi ..... se opět začne vařit pivo“, je poněkud nepodložené. V předchozím textu ale nebylo sděleno, že se přestalo pivo v Plasích vařit.

Třetí kapitola je vlastně „výtahem“ z publikace Gabriely Basarové, doplněné fakty z publikace Jaroslava Nováka.

Od strany 19 do strany 65 se bakalářská práce věnuje vlastnímu tématu. Bohužel celý text je zatížen mnohými opakujícími se informacemi, které byly uvedeny již v předchozích kapitolách, nebo nepodloženými úvahami, např. „mniši by se tak touto aktivitou mohli pokoušet o zlepšení ekonomické situace kláštera a stavu jeho pokladny, silně poškozené husitskými válkami.“, nebo „Přímé historické prameny odkazující na existenci církevního pivovaru v Plasích již na počátku středověku v současné době neexistují. Vzhledem k vysoké rentabilitě takového objektu však předpokládáme, že plaští cisterciáci pivo vařili ještě před vznikem současných písemných pramenů, odkazujících na existenci pivovaru. Předpokládáme, že se mniši snažili touto metodou přispět do klášterní pokladny již v 15. století, nejdéle v první polovině 16. století.“ Rovněž je třeba upozornit na řadu „překlepů“ a chyb, zejména pokud jde o interpunkci.

Autorka si za bakalářskou práci vzala celkem náročné téma, které není dosud zpracováno žádnými významnějšími dílčími studii. V odborné literatuře, kterou uvádí v poznámkách nebo v soupise v závěru práce, měla k dispozici je kusé informace, jejichž uspořádání do souvislého a informačně vyváženého celku je vždy poněkud obtížné. Navíc asi první zkušenosti s prací s archivními prameny a s prací s odbornou literaturou v kombinaci s informacemi pamětníků, které mají vždy jen omezenou výpovědní hodnotu, v jejich spojení byly důvodem nevyváženosti zpracovaného tématu. Nicméně zpracovatelce se podařilo soustředit poměrně velké množství informací, projít některé dosud nevyužité archivní prameny, pročíst řadu článků a titulů odborné literatury, které mohou být doplněny další regionálně historickou literaturou a dosud „neobjevenými“

archivními prameny nebo dalšími pamětníky, např. pan Střela ze Strážště. To vše pak bude možné spojit se stávající prací do práce vyšší úrovně, tedy do diplomové práce.

Autorka prokázala v bakalářské práci přes výše uvedené nedostatky schopnost pracovat s odbornou literaturou a historickými prameny, byť ne zcela kriticky. Nicméně práci doporučuji k obhajobě a podle jejího průběhu navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Plzni dne 25. května 2017

Mgr. Petr Hubka

